

[H. P. Jensen.]

stre, og som jeg hilser med Glæde, nemlig den, at Byraadene kan have en Repræsentant i Kirkebestyrelsen. Saadan har det været tidligere, men ved de sidste Kirkelove blev Bestemmelsen taget bort, saaledes at vi ikke har nogen bestemt Repræsentant dér. Det er ofte store Summer, det drejer sig sig om; den Kirkeskat, der bliver udskrevet, er en tyngende Skat, mange Gange er den ret følelig, f. Eks. 1,1 pCt. Kirkeskatten er altsaa et stort Beløb, og det er i alle Tilfælde udmærket, at vi kan faa en Repræsentant ind, saa at der er Føling mellem Byraadet og Kirkebestyrelsen. Men hvorfor skal man blive staaende ved een Repræsentant? Jeg synes, man skulde gøre Skridtet helt ud og tage to, saaledes at Valget kunde foregaa efter Reglerne for Forholdstalsvalg og der kan blive en virkelig Repræsentation for Byraadet, hvilket dog ikke kan bringe nogen Brydning.

I samme Paragraf er der Tale om Sundhedskommissionen og Brandkommissionen. Det forekommer mig, at lige saa vel som Borgmesteren er Formand for Bygningskommissionen, bør han ogsaa være Formand for Sundhedskommissionen og Brandkommissionen. Politimesteren kender selvfølgelig sin Jura — derom er der ingen Tvivl —, men en Politimester, som kommer til en By og skal begynde at tage sig af dens Brandvæsen, maa jo faa det lidt svært til at begynde med. I de fleste Tilfælde har han vel aldrig tidligere ofret det en Tanke, og for det andet er det ikke just den Slags Ting, der fanger hans Interesse. Jeg vilde derfor mene, at det var meget bedre, hvis Politimesteren havde Sæde i de to Kommissioner som raadgivende, medens Kommissionerne ellers blev sammensat og ledet af Byraadet, saaledes at det var den ansvarlige Borgmester, som ogsaa dér havde Ansvaret. Jeg har gjort bitre Erfaringer paa dette Omraade i Retning af, at det kan være vanskeligt at faa et godt Samarbejde i Gang. Ofte er det jo ogsaa saaledes, at naar Politimesteren er forhindret i at møde i Brandkommissionen eller ved andre Lejligheder, hvor den har noget at skulle have sagt, optræder hans Fuldmægtig, der kan tænkes at have endnu mindre Interesse for disse Forhold end Politimesteren. Jeg tror derfor, vi maa tage dette Spørgsmaal op. Jeg mener, at det vil kunne løses langt bedre, hvis det hele underlægges selve Byraadet. Der er bestemte Regler for, hvem der skal have Sæde i Sundhedskommissionen, baade Repræsentanter for Lægestanden og mange andre, saaledes at den har en alsidig Sammen-

sætning. Det er derfor ikke nødvendigt, at Politimesteren er Formand for Kommissionen.

Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger om Hjælpekassen. Langt de fleste Kommunalnænder mener, at Hjælpekassen skulde ledes af et Udvalg i Lighed med andre Udvalg indenfor Byraadet. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at da der findes et Fattigudvalg indenfor Byraadet, vilde det maaske være vanskeligt at have et Hjælpekasseudvalg, da Lovgivningen om disse to Spørgsmaal er saa forskellig, at man kunde risikere, at der opstod Misforstaaelse. Jeg kan nu ikke se, at der skulde være nogen særlig Grund til Misforstaaelse; det ene Udvalg kan jo arbejde ganske uafhængigt af det andet — det vil sige, det skulde de egentlig ikke gøre, for der skulde helst være et Samarbejde; det var det, der skulde gøre det hele frugtbart, saa at man vidste, hvem der fik Fattighjælp. Naar man begynder at uddele Hjælpekassehjælp, ser man ofte det Tilfælde, at Hjælpekassen skal sørge for at erkynde sig om Sagen, men det er jo ikke Folk, der til daglig arbejder sammen med Byraadet, og derfor kan det være noget besværligt for dem at faa de nødvendige Oplysninger. De faar dem naturligvis, naar de kommer og spørger, men det er sværere at faa dem, end hvis det var et Udvalg indenfor selve Byraadet. Der foreligger ganske vist et Hjælpekasselovforslag i det andet høje Ting, men jeg vil gerne udtale Ønsket om, at dette Lovforslag aldrig bliver ophøjet til Lov, saa jeg kan altsaa ikke tage noget Hensyn til, at der foreligger et saadant Forslag.

Jeg vil derimod udtale min Tilfredshed med en Passus, der er kommet ind i Lovforslaget, og som gaar ud paa, at Politimesteren er pligtig at indstille 3, naar der er Tale om at besætte Politibetjentpladser eller andre Pladser i Politietaten. Man har haft Tilfælde, hvor en Politimester har fundet det formaalstjenligt kun at indstille een Mand til Byraadet. Et saadant Forhold er ikke behageligt, og det er derfor godt, at det kommer til at staa i Loven, at der skal indstilles 3, saa at Byraadet har nogle at vælge imellem.

Men saa fortsættes der med, at Politimesteren faar Ret til selv at afskedige Betjente. Denne Bestemmelse er dog vist ikke ganske rigtigt formuleret. Det bør vist være saaledes, at Politimesteren skal indstille til Byraadet om at afskedige. Det er dog Byraadet, der foretager Ansættelsen, og det er Byen, der sørger for